

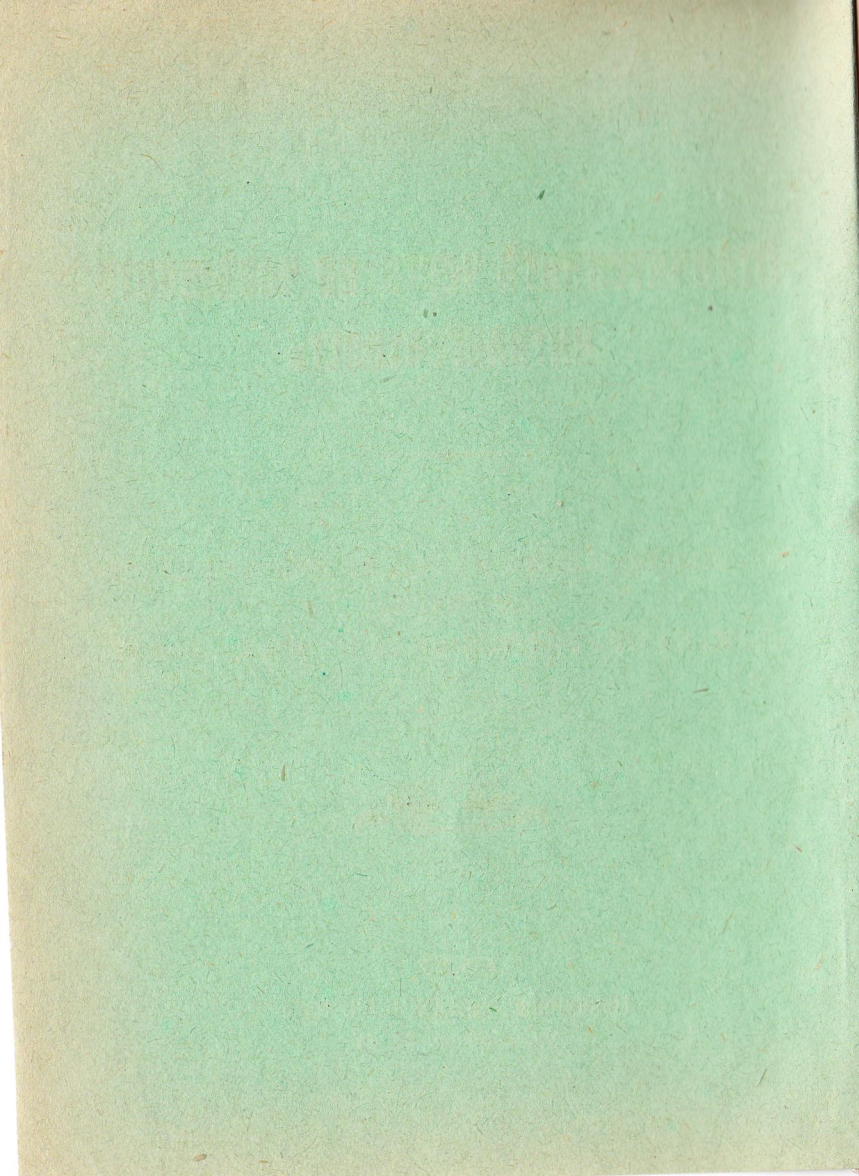
Отличителнитѣ черти на човѣшката интелигентностъ

20-а ШКОЛНА ЛЕКЦІЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 25. II 1925 Г. - СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

Отличителнитѣ черти на човѣшката интелигентностъ

20-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 25. II. 1925 Г. — СОФИЯ

1927

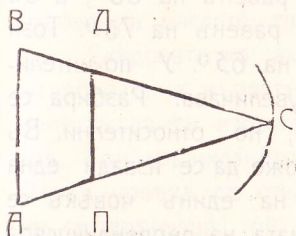
Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

Отличителни чърти на човешката интелигентност

РАЗМИШЛЕНИЕ.

Прочете се резюме от темитъ: „Разлика между будизъм и християнство“.

Прочетоха се три работи върху темата: „Отличителнитъ органически и морални качества на бѣлата и жълтата раса“.

Въ жгъла В С А могат да се включатъ всички органически същества, които иматъ гръбнакъ. Ако прѣкараме линии, успоредни на правата А В, всички иматъ отношение помежду си. Колкото повече се увеличава

Съврѣменнитъ учени хора употребяватъ два начина за измѣрване на човешката интелигентностъ. Точка С въ фигурата прѣдставлява ухото. Линията А В прѣдставлява човешкия носъ

интелигентността, толкова и носът става по голѣмъ. Разликата може да е съ единъ милиметъръ само, но и тя е отъ значение. Тѣй щото, голѣмиятъ носъ изобщо показва интелигентность. Интелигентността зависи не само отъ голѣмината на носа, но и отъ съотношението между носа и челото, а именно, дали челото е право или малко вгълбнато.

Вториятъ начинъ за измѣрване на интелигентността е споредъ жгѣла на Кампера. Този жгѣлъ В С А е около 30° . Камперъ спуща единъ отвѣсъ отъ челото до брадата и друга една линия, която минава прѣзь срѣдата на ухото до долната частъ на носа. Този жгѣлъ, който се образува между тия двѣ линии въ хората на бѣлата раса е равенъ на 80° , а въ хората отъ жѣлтата раса е равенъ на 75° . Този жгѣлъ у малайцитѣ е равенъ на 63° . У по-интелигентнитѣ хора този жгѣлъ се увеличава. Разбира се тия величини не сж абсолютни, но относителни. Въ това отношение, отъ тия линии може да се извади една пропорция. Интелигентността на единъ човѣкъ се опрѣдѣля не само отъ голѣмината на перпендикуляра АВ, но сжщеврѣменно и отъ дължината на линията АС. Тази линия опрѣдѣля интензивността на човѣшкия носъ. Ако линията АВ прѣдставлява голѣмината на носа и линията АС е по-къса, тогава интелигентността не е толкова интензивна. Тѣй че линиитѣ АВ и АС

определятъ интелигентността на единъ човѣкъ. Разбира се, тия линии сж живи. Ние не говоримъ за мъртви линии. Когато говоримъ за жгли, съ които се измѣрва човѣшката интелигентностъ, имаме прѣдъ видъ тия жгли, които се увеличаватъ и слѣдователно тѣ всѣкога могатъ да се измѣрватъ. Ако измѣрвате постоянно вашата глава, ще видите, че главата ви ту се увеличава, ту се смалява. Тя не е постоянна. Това зависи отъ разположението на човѣка. Напримѣръ ако у васъ се зароди нѣкоя възвишена мисль, или разрѣшите нѣкой важенъ философски въпросъ, главата ви ще се разшири. Като я измѣрите, ще видите, че има едно разширение на главата ви най-малко съ $\frac{1}{10}$ часть отъ милиметъра, а понякога дори съ $\frac{1}{2}$ милиметъръ. Ако у васъ се зароди мисльта, че не трѣбва да мислите, главата ви се смалява.

Слѣдователно ако мислитѣ на хората въ нѣколко поколѣния вървятъ въ низходяща степенъ, тѣ започватъ да се израждатъ. Израждането става отвътрѣ. При израждането се забѣлъзва промѣна въ носа. Щомъ човѣкъ се отклони отъ правия пѣтъ, носътъ му му се прѣчупва, той вече не е спуснатъ перпендикулярно надолу. Челюститѣ му започватъ да изпъкватъ навънъ както у животнитѣ. Носътъ сжщеврѣменно изгубва и своята дължина. Обаче не всѣкога дължи-

ната на носа опрѣдѣля интеллигентността на човѣка. Тя зависи още и отъ перпендикуляра, който е спуснатъ отъ челото до брадата. Слѣдователно, когато човѣкъ не живѣе нормално, челюститѣ му започватъ да се издаватъ напредъ, брадата му се прѣчупва и скжсява, докато най-послѣ съвсѣмъ се изгуби. Челото пъкъ лѣга назадъ, скулитѣ изпъкватъ и тогава човѣкъ започва да прилича на животно. Разликата между човѣка и животнитѣ е тази, че животнитѣ нѣматъ голѣмъ носъ нѣматъ брада и чело. Челото имъ е слабо развито. У тѣхъ е силно развитъ обективния умъ. У тѣхъ има наблюдение, но нѣма философска мисль. Тѣ не могатъ да разсждаватъ. Тѣ иматъ интуиция. Отъ дълга опитность тѣ сж извадили извѣстни изводи за нѣщата, но не могатъ да разсждаватъ. Ако турите прѣдъ нѣкое животно 'единъ тригълникъ, то никога не ще може да разбере какво отношение иматъ тритѣ страни една къмъ друга.

Сега разбира се, ученитѣ антрополози сж се спрѣли само на външната страна на науката, но туй още не е цѣлата наука. Това сж само външни скици. При това, ученитѣ дълго врѣме сж прѣтегляли мозъцитѣ на хората, дълго врѣме сж мислили върху това, че колкото мозъкътъ е по-тежкъ, толкова и човѣкътъ е по-интелегентенъ. Обаче тѣ сж намѣрили хо-

ра се голѣми мозъци, които не сж толкова интелигентни. Фрѣнолозитѣ пъкъ сж забѣлѣзали, че интелигентността не зависи отъ обема на мозъка, но отъ развитието на прѣдния мозъкъ въ главата. Колкото прѣдниятъ лобъ е по-голѣмъ, толкова и човѣкътъ е по-интелигентенъ. Тѣ сж установили още, че моралнитѣ чувства у човѣка сж поставени въ особена област на мозъка: интелектуалнитѣ способности пъкъ сж поставени въ друга област. Тѣй щото мозъкътъ е разпрѣдѣленъ на особени области, при което въ всѣка област има особена способностъ. Тия учени сж доказали съ редъ наблюдения своята френилогия, която днесъ не е приета отъ официалната наука. Френолозитѣ сж изучили вътрѣшността на мозъка, развитието на сивото вѣщество и на бѣлитѣ нишки, но всѣтаки липсва още нѣщо на френилогията. Тѣ сж дошли до едно мѣсто и тамъ сж се спрѣли, не могатъ да идатъ подалечъ. Единствения най-ученъ човѣкъ между тѣхъ е билъ Галъ. Слѣдъ Гала никой не е ималъ тази наблюдателностъ. Всички, които сж дошли слѣдъ него, не сж имали този обобщаващъ умъ. Ето защо френилогията въ туй отношение се е спрѣла на една фаза. Американцитѣ и англичанитѣ сж развили френилогията въ нейното практическо приложение, и тамъ сж се спрѣли.

За насъ е важно, че всѣка мисль има извѣстно влияние върху прѣдната часть на челото, а всѣка морална мисль упражнява влияние върху горната часть на главата. Сѣмейнитѣ чувства пѣкъ упражняватъ влияние върху задната часть на черепа. По нѣкой пѣтъ, когато вие се разгнѣвите, тия самосъхранителни емоции упражняватъ влияние върху разширението на черепа къмъ ушитѣ. Слѣдователно, моралнитѣ чувства повдигатъ главата нагорѣ, умственитѣ способности развиватъ главата отпрѣдъ, домашнитѣ способности — отзадъ, самосъхранителнитѣ я развиватъ на широчина, а личнитѣ чувства образуватъ една малка кривина отзадъ. Ако по-нѣкой пѣтъ се сърдите, гнѣвите, този гнѣвъ е потрѣбенъ като пиперѣтъ въ яденето, да даде активностъ или широчина на главата. Безъ тази широчина човѣкъ не може да има потикъ за дейностъ. Когато нѣкой отъ васъ се гнѣвятъ, да не мислятъ, че тази енергия е непотрѣбна. Вие трѣбва да владете, да пазите този гнѣвъ. Той е барутъ, който ще използвате когато трѣбва, а не да го горите, когато не трѣбва. Вие се гнѣвите, когато не трѣбва. Азъ бихъ ви казалъ, кога да се гнѣвите. Когато видишь една мечка, разгнѣви се! А вие се разгнѣвявате, когато видите една мравя и я стѣпквате. Тукъ гнѣвътъ нѣма мѣсто. Не, разгнѣвете се при мечката! Ко-

гато срещнете на пътя си нѣкой голѣмъ камѣкъ, прѣхвърлете го настрана. Проявете своя гнѣвъ като единъ волевъ актъ.

Слѣдователно, когато гнѣвътъ дойде у васъ, приемете го, не се стремете да го спрете. Или пъкъ идете на Витоша и тамъ се заемете да прѣмѣсвате камѣни отъ едно мѣсто на друго. Втори пъкъ като се разгнѣвите, идете при нѣкое голѣмо дърво и се опитайте, можете ли да го извадите отъ земята. Не казвамъ да хванете нѣкои малки клончета защото тѣ изхабяватъ енергията ви т. е. тия сили, които природата е вложила въ васъ. Значи, гнѣвътъ може да се използва въ много отношения. Разгнѣвите ли се, направете нѣкое добро, не обикновено добро, а такова, каквото никой не може да направи. Разбира се, тази енергия за самосъхранително чувство за сега ни е нужна. Личнитѣ чувства у човѣка трѣбва да се впрегнатъ на работа. Съврѣменната, бѣлата раса е подпушила у хората енергията около ушитѣ имъ. Тамъ е всичкото зло, че намѣсто да я тури на работа въ моралния свѣтъ, тя сега ще отваря войни, да се биятъ едни съ други, та по такѣвъ начинъ да си създадатъ условия за правене добро. Запримѣрь, англичанитѣ като хванатъ 10,000 души българи, ранени и болни, ще ги лѣкуватъ, за да образуватъ извѣстна

връзка и да покажатъ, кой е по добъръ. Англичанитѣ искатъ по този начинъ да се прославятъ. Тия българи, като се върнатъ въ отечеството си, ще разправятъ, че англичанитѣ постигнаха съ тѣхъ много добръ, че сж високо хумани и благородни хора. Така се създаватъ изкуствено отношения. Затуй се появяватъ войнитѣ. Тази енергия, натрупана въ бѣлата раса, трѣбваше ли да се изразходва въ една безполезна война? И въ религиозно отношение тѣ се подпушиха, не дадоха подемъ на своитѣ чувства.

Казвамъ сега: шестата раса, която иде, ще отпуши този голѣмъ кранъ, ще даде материалъ напредъ назадъ, въ широчина и въ дълбочина, за да може човѣкъ да се развива симетрично и правилно въ всички направления. Слѣдователно, въ този човѣкъ ще има стремежъ къмъ Бога, или реализиране висшия идеалъ на неговия духъ. Самиятъ този изразъ висшиятъ идеалъ на човѣшкия духъ е неразбранъ. Накждѣ е този висшъ идеалъ? Като кажемъ висшъ идеалъ, какво разбираме? Често казваме „високъ идеалъ“ Азъ съмъ употребилъ думата „високъ идеалъ“, като давамъ примѣръ за „високъ идеалъ“, че ако искашъ да си хапнешъ единъ плодъ, трѣбва да се качашъ на дървото и самъ да си откъснешъ найхубавия плодъ. Добръ, ако ти имашъ въ своята гра-

дина най хубавитѣ плодове и дойдатъ въ тази градина дѣца съ високъ идеалъ, и всѣко отъ тѣхъ реализира своя идеалъ отъ твоитѣ дървета, туй ще бжде идеалъ и за тебе? — Не, Какъ ще погледнешъ на това? Човѣкътъ отъ бѣлата раса ще вземе една тояга и ще наложи тия идеалисти на общо основание. Той ще каже на тия философи още веднѣжъ да се не качватъ. Човѣкътъ отъ шестата раса пѣкъ ще похвали тия дѣца и ще имъ каже: „Елате и до година въ моята градина. Тя е свободна, открита за васъ. Той нема да имъ забрани.

И тогава, ето какво ще бжде прѣзь врѣмето на шестата раса. За сега само нѣкои хора иматъ градина а за въ бждаще цѣлата земя ще бжде прѣвърнатата въ градини. Всѣки ще ходи свободно изъ тѣхъ и което дърво си хареса, отъ него. ще си откъсне. А сега ако влѣзешъ въ градината на човѣкъ отъ петата раса, ще намѣришь затвора. Туй е подпушване на енергията. Разликата между хората отъ шестата и тѣзи отъ петата раса е тази, че човѣкътъ отъ шестата раса се качи на дървото, ще си откъсне само единъ, най хубавъ плодъ и ще слѣзе, а този отъ петата раса ще си напълни една торба съ плодове. Единственото нѣщо, което спѣва сегашната раса. това е голѣмата лакомия въ всѣко отношение. Забѣлежете,

всѣка есенъ се събира съ милиони тонове жито и го складиратъ. Защо имъ е този запасъ? Послѣ, събрали пари въ банкитѣ и ги пазятъ. Навсѣкждѣ всичко събиратъ на купове и го пазятъ. Приготвятъ консерви съ милиони тонове и ги пазятъ. Тѣ се развалятъ най-послѣ и ги хвърлятъ. Съврѣменитѣ хора сж като мравитѣ, постоянно събиратъ и трупатъ на едно мѣсто — да се осигурятъ. Това е бѣлата раса — хора интелегентни, но крайно лакоми. Колкото европейецътъ е активенъ, толкова китаецътъ е инертенъ. Той работи по необходимостъ. Казватъ, че китаецътъ е много трудолюбивъ. Какъ нѣма да бжде трудолюбивъ? Природата знае неговото естество и го е турила при такива условия, при които ще може да се развива.

Сега, въ шестата раса, която ще дойде, нѣма да има лакомство. Всѣки отъ васъ може да стане човѣкъ отъ шестата раса. Какъ именно? — Като прѣвърне лакомството въ една движуща се сила. Да допуснемъ, че нѣкои богати хора въ Америка, които иматъ въ банкитѣ си милиарди левове, търсятъ начинъ да се освободятъ отъ богатството си. Какво трѣбва да направятъ? Да раздадатъ паритѣ си? — Не, това ще прѣдизвика подпушване на извѣстна енергия. Това не е правилно разрѣшение на въпроса. Въ раздаването на паритѣ има една опасностъ. Съ тѣхъ се

събужда лакомство, и тия хора, на които сж раздадени паритѣ, се спвватъ. Въ такъвъ случай сиромашията е за прѣдпочитане. Ако сиромашията може да ни отвикне отъ лакомството, тя е за прѣдпочитане. Какво разбирате подъ думата лакомство? — Туряне въ стомаха повече, отколкото той може да асимилира; туряне на гърба повече отколкото може да носи; заемане съ работи които не сж по силитѣ ни: напримеръ, въ училището изучаваме прѣдмѣти, които не сж по силитѣ ни; учимъ много прѣдмети, отъ които нѣмаме нужда и бързаеме, не чакаме да дойде врѣмето, искаме да знаемъ много. Сжществената разлика, значи между, бѣлата и шестата раса е главно тази, че въ шестата раса нѣма да има лакомия. Земята нѣма да има никакви граници, никакви прѣгради, нѣма да има наказателни закони, нѣма да има затвори и т. н. Ако нѣкой се провини направи нѣкаква погрѣшка, ще му дадатъ да яде само жито и царевица. Хубавото въ шестата раса ще бжде още и това, че хората ще иматъ довѣрие едни къмъ други. Въ бѣлата раса, хората нѣматъ помежду си довѣрие. Тѣ иматъ вързане, но довѣрие нѣматъ. Тѣ иматъ довѣрие само на думи. Въ шестата раса обаче, довѣрието ще бжде една отъ благороднитѣ чърти — пълно довѣрие. Сега, въ която кѣща и да влѣзешъ, като излѣзешъ изъ

стоята на нѣкого, той веднага ще отиде да провѣри, дали се е изгубило нѣщо. Или пъкъ ако вървишъ съ жената на нѣкого, той ще прати подирѣ имъ да ги слѣдятъ, какви ще бждатъ тѣхнитѣ отношения. Въ шестата раса за тѣзи нѣща и въпросъ нѣма да става, тѣ ще иматъ вѣра. Тамъ всѣки самъ ще се пази. Нѣма да ходятъ детективи, да слѣдятъ хората отъ вънѣка, защото всѣки ще пази себе си отъ вѣтрѣ. Послѣ, въ шестата раса хората ще иматъ една характерна черта, а именно: като срещнешъ единъ човѣкъ отъ тази раса, той ще внесе въ тебе едно разширение на сърцето, едно просвѣтление на ума и ще се вдѣхновишъ отъ единъ великъ идеалъ. Той може да не ти говори нищо, но ще се вдѣхновишъ отъ нѣщо възвишено и благородно. Само като го срѣщнешъ, той ще ти прѣдаде своята мисль, безъ да ти говори нѣщо. И между хората отъ бѣлата раса по нѣкой път се случаватъ това нѣщо, -но по-рѣдко. Между бѣлитѣ всѣки се затваря въ себе си, всѣки се пази. Дѣйствително, човѣкъ трѣбва да се пази, но понѣже знанието което той има въ себе си е нѣщо живо, нѣщо, което създава изобилие, то трѣбва да излѣзе навънъ. Затуй именно казваме, че въ шестата раса ще има едно разширение.

Сега, напримѣръ, между мъжетѣ и женитѣ се

повдига въпроса за права — женитѣ искать да извоюватъ своитѣ права чрѣзъ насилие. Казватъ: ако човѣкъ се слага, никога нѣма да добие нужното за себе си. Не, подпушване не трѣбва да има. Не подпушвайте никого! Човѣкъ не трѣбва да подпушва и себе си. Законътъ е тъкъвъ. Щомъ мислишъ, че съсѣдътъ ти те подпушва, ти самъ си се подпушилъ. Щомъ мислишъ, че дѣтето те подпушва ти си подпушенъ вече. Щомъ мислишъ, че жената ти, или мъжътъ ти те подпушватъ това става. Защо? Защото ти самъ си се подпушилъ. Каквото вѣрвашъ така става. Подпушватъ се, обаче, само грубитѣ енергии; финитѣ, тънкитѣ енергии не могатъ да се подпушатъ, тѣ проникватъ прѣзъ всичко. Слѣдователно ако ние, имаме онзи великъ вжтрѣшенъ стремежъ на духа, никой не може да ни подпуши.

Допуснете сега, че нѣкой отъ васъ има туй изкуство да се прѣобразява или да прониква прѣзъ стѣнитѣ. Кой ще може да го ограничи? Ако една майка има туй качество могатъ ли да я ограничатъ нейнитѣ дѣца? Да допуснемъ, че дѣцата ѝ като станатъ сѹтринь, започватъ да я хукать' но тя още прѣдъ тѣхъ веднага изчезва. Какво ще направятъ тѣ? — Нищо. Тя ще имъ даде такова страшно възпитание, каквото тѣ не сж. виждали въ живота си. Туй изгуб-

ване не е нищо друго, освѣнъ разширение. Пъкъ всички вие тукъ, както и всички хора въ свѣта сж подпушени. И благодарение на тази подпушеностъ имаме такива груби тѣла. Така сме свързани ние съ материята, че не можемъ лесно да се развържемъ. Вие казвате: какво да се прави, човѣкъ трѣбва да се храни, трѣбва да се облича, да работи, туй да направи, онуй да направи. Да, всичко това трѣбва да се направи, защото сте подпушени. Въ това отношение именно всѣка раса има свои вървания, своя наука, своя религия, за да се освободи отъ ония връзки, създадени отъ миналото. Туй сж методи на възпитанието съ което човѣкъ трѣбва да си въздействува. При сегашнитѣ условия не е тъй леко човѣкъ да се лѣкува. Той трѣбва да разбира този законъ на развързване. Не е лесно напимъ, да отхвърлимъ едно внушение, едно хипнотизиране, че слѣдъ десетъ деня ще умра. Трѣбва да разбирашъ законитѣ, какъ да се разхипнотизирашъ. Запимъ, у нѣкого ще се роди мисълта, желанието да скара двама души. Защо? — Вижда, че двама приятели си живѣятъ добръ, работятъ заедно, и у него се заражда завистъ. Той имъ внушава мисълта, че тѣ скоро ще се скаратъ. И наистина, единъ день виждашъ тия двамата приятели скарани, защото трети нѣкой имъ внушилъ да се

скарать. Затуй въ скарването на двама души, винаги има намѣсенъ единъ трети. Двама души, сами по себе си, не могатъ да се скарать. Този законъ се проявява навсѣкждѣ въ живота. Така стана и съ Адамъ и Ева Третиятъ, който влѣзе между тѣхъ, ги скаръ — нищо повече. Сега ще знаете: Щомъ се яви у васъ желание да се скарате, ще обърнете внимание на това, че има нѣкой трети, който тласка къмъ скарване. Туй не го вършатъ духове, а вие, хората [го вършите. Запримѣрь, двама се обичать, но дойде между тѣхъ трети, намѣси се и извади едного отъ тѣхъ. Туй го има между ученичкитѣ и ученицитѣ, между старитѣ и дѣцата, както и между приятелитѣ. Казвать: „Клинъ, клина избива“.

И тъй, ако искате да знаете, каква ще бжде шестата раса, вие трѣбва да влѣзете въ нея вече. Отсега трѣбва да се приготвявате, за да придобиете отъ нея тия по-висши качества. Ако не придобиете тия нови форми, нѣма да ви дадатъ дрехите на шестата раса. Ще кажете: като хора ото бѣлата раса пакъ ще можемъ да влѣземъ въ Царството Божие. Да, и така ще можете да влѣзете, но за прѣдпочитане е човѣкъ да влѣзе въ Божия свѣтъ като сщество, което може да се ползува отъ висшитѣ Божии блага. Колцина отъ васъ, които ме слушате тази вечсрь, може-

те да се ползвате отъ висшитъ Божии блага? Вие вѣрвате, но въ сжщностъ имате ли една жива опитностъ, за която, ако ви хванатъ тази вечеръ, сте готови идейно да устоявате на всички мъчнотии и изпитания? Ако ви хванатъ и ви запитатъ: вѣрвате ли въ своитъ убѣждения? Вие ще започнете да се колебаете. Не казвамъ за всички, но за нѣкои само, защото нѣмате жива опитностъ. Ако единъ човѣкъ има опитностъ, той ще е готовъ да изтърпи всички страдания. Тѣй щото, вие трѣбва да се стремите къмъ този възвишенъ идеалъ, да дойдете въ съприкосновение съ шестата раса. Тя сжществува вече. Смѣшно е, когато нѣкои хора казватъ, че шестата раса щѣла да се зароди отъ бѣлата. Не, всички светии, които сж завършили своята еволюция, доброволно ще дойдатъ на земята, ще създадатъ свой типъ. Тази раса ще се нарече „раса на любовта“. Бѣлата раса е „раса на интелекта“, а шестата — раса на Любовта“. Хората отъ шестата раса ще иматъ по висша интелигентностъ, отколкото бѣлитѣ. При това, тѣ ще иматъ и едно сърце, несравнено по благородно, отколкото сърцето на единъ човѣкъ отъ бѣлата раса. Когато вашата душа се освободи отъ тази форма, въ която сега се намирате, ще може втори пжть да влѣзе въ форма отъ шестата раса. Това сж живи форми.

Сега, основното положение, което трѣбва да запомните е, че всѣка мисль упражнява извѣстно влияние върху мозъка на вашия черепъ. Ако мислите интензивно, умътъ ще влияе върху челото, ако ставате духовенъ, това упражнява влияние върху коронната частъ на главата, ако развивате вашитѣ сѣмейни чувства, развива се главата ви отзатъ; ако ставате активечъ, главата ви при ушитѣ става по широка. Тѣй щото, всичката енергия, която човѣкъ проявява, има своето опрѣдѣлено мѣсто у човѣка. При това развитието на мозъка се отразява върху тѣлото. Тѣлото се строи съобразно мозъчното развитие. Досега главата била създавана споредъ тѣлото. Въ шестата раса, тѣлото ще бѣде създадено съобразно мозъка. Мозъкътъ е най устойчивото вещество, отъ неговата сжщина се губи много малко. Слѣдователно, тѣлото ще бѣде създадено съобразно мозъка, ще има правилни математически отношения. Нѣма да има такива дефекти, каквито сега сжществуватъ.

Всички трѣбва да живѣете съ вѣра, че това е необходимо за васъ и да се приготвявате за шестата раса. Вие ще попитате: дали ще доживѣемъ това врѣме? — Ще го доживѣете, ще го видите, разбира се, но не съ това съзнание, което имате сега, а съ друго, разширено съзнание. Едно врѣме бѣхъ-

те дѣца. нали? Сега сте възрастни. И въ човѣчеството има степени въ съзнанието. Човѣчеството по съзнание първо е било като дѣте, но послѣ се е развило. Значи и тукъ съществуватъ същитѣ отношения. Съзнанието и въ човѣчеството расте, разширява се и се развива. Сега човѣкътъ е достигналъ до едно по високо положение но още не е пълновъзрастенъ. Цѣлото човѣчество днесъ е въ положението на единъ младежъ, окло 15—16 години. Както виждате, още сте много млади. Въ миналото, когато се е създавалъ Мойсеевия законъ, хората сж били дѣца, затуй е трѣбвало малка пръчица, която да ги подканя. Сега вече хората сж на 15—16 годишна възраст. Тъй щото, въ туй отношение, всинца сте младежи. До пълновръстието, до 21 годишна възраст ви трѣбватъ още петъ години. Човѣкъ ще се развие въ шестата раса, тамъ ще достигне до 21 година. Въ седмата раса ще бжде на 33 години, тамъ ще свърши всичко, т. е, нѣма да свърши, но ще започне отново. Сега трѣбва да се радвате, че сте млади, на 15—16 годишна възраст. Че сте млади, това е най-радостното за васъ, защото младиятъ има бждеще.

Сега ще ви дамъ слѣдния лозунгъ, слѣдното мото: „Доброта, Истина, красота, това е Любовта“.

